

בולעטין # 13

וועד למען קדושת ארץ ישראל

ארגון מוקדש לעורר על מצות ישוב ארץ ישראל, שעל ידי זה נזכה
בקרוב לביאת המשיח בב"א
חודש אלול תשמ"ח

מלאכים שבארץ ישראל ומלאכי חוצה לארץ

ידוע מה שאמרו חז"ל שאינם דומים מלאכים שבארץ ישראל ששומרים את האדם בארץ ישראל, למלאכי חוצה לארץ (עיין תנחומא בפרשת וישב).

ובפני דוד להחיד"א זצ"ל (פרשת חיי) הביא בשם זקינו הרב בעמח"ס חסד לאברהם זצ"ל, וזה לשונו, כי ישראל שבארץ ישראל יש לו כ' אלפים מלאכים מימינו וב' אלפים משמאלו, כמנין כ"ב אותיות, והם מלאכים קדושים כמו שורש נשמתם שהיא קדושה עכ"ל.

קדושת ארץ ישראל גדולה מקדושת הגן עדן

ובחתם סופר על התורה (פרשת בחוקותי, דף פ"ח) כתב וזה לשונו: שהרי אמרו חז"ל (ב"ב דף ע"ה ע"ב) שאין עולין לה אלא המזומנין לה, וקרא כתיב (ישע"י נ"ב) לא יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא, ומי יהיה המעכבם מליכנס, הלא לא מצינו שיהיה שם להט החרב המתהפכת, אם כן עוצם קדושת הארץ היא בעצמה לא תניח לעבור שם את שאינו ראוי וכו', נמצא כי קדושתו גדלה מקדושת גן עדן, ע"כ.

אין מזל לישראל בארץ ישראל

ובספר יערות דבש (חלק ב', דרוש י"ד, ד"ה אבל הענין) כתב, כי בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא רק במזלא תליא כפי מערכת השמים במזל תולדה וכדומה, אבל בארץ ישראל ולישראל לא כן הוא, וזהו שאמרו (שבת קנ"ו ע"א) אין מזל לישראל. ולכך נאמר בתורה בשכר מצוה (דברים י"א, כ"א) למען ירבו ימיכם, אף כי תלוי במזל, רק זהו בארץ ישראל, ולכך דייק הכתוב (שם) על האדמה, ולכך שאל איכא סבי בבבל (ברכות ח' ע"א) תמה דאז תלוי במזל, והמזל שונא לישראל, כמ"ש כי לפי המזל אין אברהם ושרה ראויים להוליד, וכל תולדותיהם לפי המזל לאבד ולעקר ח"ו קאי. והשיב דמקדמי ומחשכי לבי כנישתא, כי על ידי שריית שכינה שם מקבלים מעלת טיב ארץ ישראל, וגם הוא בחינת אין מזל לישראל, עכלה"ק.

ובספר ילקוט הגרשוני כתב, שגם ר' חנינא מודה דבארץ ישראל, דכתיב בה "אשר אשר ה' אלוקיך דורש אותה", הכל תלוי בזכות ולא במזל, והבטחות ויעודי התורה נאמרו בזמן שבני ישראל שרויים על אדמתם.

סגולת ארץ ישראל להוליד בנים

ובספה"ק ישמח משה (פרשת ויחי, דף קי"ד) כתב, שורש המחצב אין ראוי למציאות עפ"י הטבע, ולכך התרופה לזה היא ארץ ישראל, עיני ה' אלוקיך בה, ואין המזל שולט שם, וכן הוא בכל איש הישראלי, כי מצד המזל אינם פרים ורבים, ובחוץ לארץ צריך איזה זכות, עכ"ל.

נשמות ישראל שבארץ ישראל דבוקים באבות הקדושים ובארץ הקדושה

והחתם סופר ז"ל בפרשת נשא (דף י"ח) כתב, שכשישראל בארץ ישראל, נשמותיהם מדבוקים באבותינו הקדושים, ואחר כך בארץ הקדושה, עיין שם.

כל אחד יכול בקל להיות שותף עם עוסקים בתורה בטהרה בארץ ישראל. והרי לכם תוכנית פשוטה וקלה איך יוכל לקשר עצמו עם עוסקי תורה בארץ ישראל.

כל אחד יקבל על עצמו להשתתף לעשות פעולות שכל אחד מישראל יעלה לארצו הקדושה

כל אחד יקבל על עצמו להשתתף לעשות פעולות גדולות שכל אחד מישראל יעלה לארצו הקדושה, ובהדפסת הבולעטניס האלו על ידי לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל ועל ידי שירצה שיעורים לרבים גודל החיוב שכל אחד מישראל יעלה תיכף ומיד לארצו הקדושה. ועל ידי זה תתרבה הידיעה בגודל מעלת קדושת ארץ ישראל, ועל ידי שיעלו כולם לארץ ישראל נזכה בקורב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

איך יכול להיות שאחד שגר בחוץ לארץ, אף על פי כן יחשב כאילו דר בארץ ישראל

הגר"א זצ"ל כותב: שהמזכה את הרבים מקבל שכר כנגד כולו, דהמצוות שמקיימים הרבים נחשבים לזכותו של מי שזיכה אותם, ועולים לחלקו עד סוף כל הדורות". וזה לשון הגר"א בביאורו למשלי (פרק י"ח פסוק י"ד): "שלעולם יראה אדם להוכיח את חברו על דבר שעושה לא טוב (פירוש לשונו: לא רק בעבירה ממש אלא גם על דבר לא הגון, כבתוספות ד"ה כבר בברכות ל"א): כי אם ישמע לו ויטיב את מעשיו אז כל המצוות שיעשה הם על ידו (וגדול המעשה יותר מן העושה, קל וחומר כשנכפיל ריבוי פעולות מעשה התיקון על ידי מעשי המוכח מכאן והלאה) יטול שכר כמו העושה עצמו, ואם לא ישמע לו אזי יטול את הטוב ממנו כמו שכתב האר"י ז"ל, והוא בסוד זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן והרשע נוטל חלקו בגיהנם, עכ"ל (ועיין בספר חסידים באריכות גדול).

וועד למען קדושת ארץ ישראל

א) ומובא מהמקובל הקדוש והנורא רבי אלעזר שמואל ן' סיניור זי"ע ר"ת בפסוק: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וז"ל: ן'חייב א'דם ל'זכות ה'רבים. ה'שכר מ'רובה [או ה'מזכה מ'ובטח] ש'יוליד פ'רי ט'וב י'ראה מ'זרעו {כדאיתא בזוהר פ' תרומה דזוכה לראות בנים לבניו} א'ורך ש'נים ר'בים ת'פילתו ש'ומע יי' מ'הרה, ל'עולם פ'רנסתו נ'כונה י'מלא ה' מ'שאלותיו, עכ"ל.